

Glædens Dag.

Skuespil i 3 Akter

— Instruktør: —
Alexander Christian

Optaget af

Nordisk Films Co.

HOVEDPERSONERNE:

Jonas Wolfgang, Violinbygger Hr. Carl Lauritzen
 Johannes Wolfgang, hans Søn Hr. Birger Cotta v. Schönberg
 Helene, Johannes Wolfigangs Hustru Fru Ellen Rassow
 Richard Wolfgang, deres Søn Hr. Anton de Verdier
 Kurt Rosegger, Impresario Hr. Philip Bech
 Else Rosegger, hans Datter Frk. Alma Hinding

AFDELINGERNE:

1 Violinbyggerværkstedet.
 Et Rykkerbrev.
 Den unge Violinbygger's Hustru, Helene, har i nogen Tid ligget alvorlig syg.
 Et Pengebrev.
 En Ven i Nøden.
 „Det gælder min Hustrus Liv og min egen Eksistens!“
 „Jeg har ganske tilfældig nogle Penge liggende.“
 „Ved den levende Gud sværger jeg . . .!“
 3 Maaneder senere.
 Trusel med Politiet.
 Barnets Gave.
 En sjælden Violin.
 Et skæbnesvangert Brev.
 Fortvivlelsens Sejr. Meneder!
 Den unge Violinbygger gaar i Døden.
 Nogle Dage senere.
 Sorgen over Mandens Død har bragt en Forværring i Helenes Tilstand.
 Det forældreløse Barn.
 „Paa lille Richards 25-aarige Fødselsdag skal du fortælle ham alt, hvad der er sket, og lov mig at lære ham at hade den Mand, der dræbte hans Forældre!“
 Misforstaaelsens Følger.

25 Aar efter.
 Richard Wolfgang er blevet en berømt Musiker.
 Wolfgang og Else Rosegger.
 „Far, jeg har en Overraskelse til dig — en Svigersøn!“
 Paa Richards 25 Aars Fødselsdag.
 Bedstefaderens Brev.
 Om Aitenen.
 Violinens Hemmelighed.
 Koncerten aflyses.
 Wolfgang sværger aldrig at gaa paa Akkord med den, der jog Forældrene i Døden!
 Elses Afsked med Faderen.
 Brylluppet.
 11/2 Aar efter.
 Gamle Erindringer.
 I Parken.
 Gamle Rosegger og hans Datterdatter.
 Nogle Maaneder senere.
 Barnet er alvorligt sygt.
 Professor Schilder hentes.
 Gamle Rosegger ved Sygesengen.
 Operation nødvendig!
 Den sønderbrudte Violin.
 De forvekslede Breve.
 Misforstaaelsen hæves.
 „Richard, Barnet lever!“
 Fire Generationer.
 Lykkelige Mennesker.

Glædens Dag.

Johannes Wolfgang og hans Hustru Helene lever i stor Fattigdom. Han er Violinbygger af Profession, men skønt han — hjulpet af sin gamle Fader — slider i det fra Morgen til Aften, vil Forretningen ikke gaa for ham, og han kommer i stadig dybere Gæld til sine Leverandører. Fra en af dem modtager han en Dag Meddelelse om, at han ikke kan vente at modtage flere Materialier, før han har betalt sin Gæld til det paagældende Firma. I sin Fortvivlelse beslutter han at opsøge sin gode Ven, Impresarioen Kurt Rosegger, der tidligere har hjulpet ham i vanskelige Situationer.

Kurt Rosegger har netop modtaget et Brev fra sin Fætter, Violinvirtuosen Kai Rosegger, i Anledning af en Provinces-turné, som Impresarioen har paataget sig at arrangere. Med Brevet følger en kontant Sum paa 300 Kroner til Udlæg, og dette Beløb er alt hvad Kurt Rosegger har af rede Penge, da Vennen Johannes Wolfgang kommer til ham for at bede om Hjælp. Da Wolfgang fortæller, hvor haardt han sidder i det, og at hans Hustru ligger dødssyg hjemme, blødgøres Kurt Roseggers Hjerter, og han tilbyder Vennen, hvad han behøver.

A/S FOTORAMA er
 Filmen, saavel som dens
 Pakat- og Program-
 tekst o. a. lign. Materialie,
 med absolut Eneret

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Venkommende. 1933

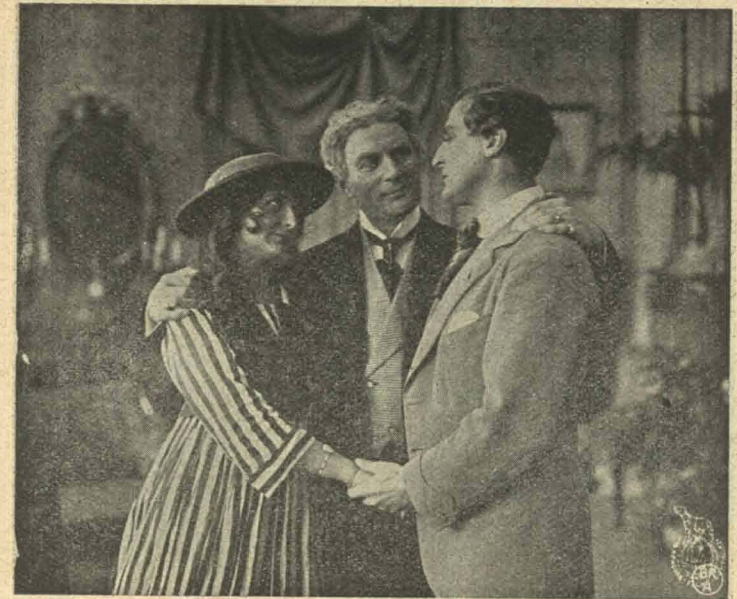
Taknemmelig sværger Johannes Wolfgang, at han rettidig vil betale Pengene tilbage.

3 Maaneder gaar. Den paatænkte Provinsturné er bleven opgivet, og Kai Rosegger, der flere Gange har bedt sin Fæter om at faa sine Penge tilbage, sender omsider denne et utaalmodigt Brev, lydende saaledes:

»Da jeg allerede to Gange har anmodet Dig om at sende mig de 300 Kroner, vil dette være mit sidste Brev til Dig. Faar jeg ikke Pengene den Dag i Morgen, vil Sagen blive overgivet til Politiet.«

Brevet er undertegnet »K. Rosegger.«

Impresarioen har endnu ikke faaet Laanet tilbagebetalt af Johannes Wolfgang, og bestemmer sig til at minde ham der om i et Brev. For at vise at det haster, vedlægger han Fæterens Brev. Johannes Wolfgang bliver fortvivlet, da han modtager Meddelelsen fra Vennen. Han er ude af Stand til at skaffe de Penge, han har laant, men samtidig erindrer han, at han har svoret en hellig Ed paa at bringe Laanet tilbage til den aftalte Tid. Han bebrejder sig selv, at han er Meneder,

og ærekær som han er, vælger han at søge Døden, fremfor at leve videre som æreløs.

Ved et mærkeligt Tilfælde har Brevet fra Impresarioen, Kurt Rosegger, forstukket sig ind i en Violin, der befinder sig under Bygning, og man finder saaledes kun Brevet fra Fæterten, undertegnet K. Rosegger, og med haarde Ord fordømmer man — uden Grund — Kurt Rosegger, der med sine Trusler om Politiet har jaget stakkels Johannes Wolfgang i Døden. Hustruen, Helene, tager sig den uhyggelige Begivenhed saa nær, at hun faa Dage senere bukker under for sin Sygdom. Paa Dødslejet paalægger hun sin Svigerfader, naar Sønnen Richard bliver voksen, da at fortælle ham om alt, hvad der i disse Dage er hændt.

»Lær ham at hade den Mand, der dræbte hans Forældre!«

Saaledes lyder den ulykkelige Kvindes sidste Ord.

Henved 25 Aar gaar. Richard Wolfgang er bleven en berømt Musiker, og Impresarioen Kurt Rosegger er bleven en velhavende Mand, hvis eneste Glæde dog er Datteren Else, en yndig, ung Pige paa en Snes Aar. Richard og Else har

truffet hinanden, og Richard er bleven meget indtaget i den unge Pige. Han frier og faar hendes Ja.

Faa Dage efter fylder Richard 25 Aar, i hvilken Anledning han modtager en Anmodning fra Bedstefaderen om at komme og besøge ham. Han har en vigtig Meddelelse at gøre den unge Mand.

Richards Sorg kender ingen Grænser, da Bedstefaderen fortæller ham, at den Mand, med hvis Datter han er forlovet, er den samme, som i sin Tid har dræbt hans Forældre. Og til Erindring om disse skænker den gamle Violinbygger sin Sønnesøn en vidunderlig Violin — den eneste Arv efter Faderen — men han afkræver den unge Mand det Løfte, at han skal værne om den som en Relikvie og sønderbryde den, den Dag, han bryder det Løfte om Hævn, som Bedstefaderen paa hans Vegne har aflagt ved hans Moders Dødsleje.

Næste Dag har Richard en alvorlig Samtale med Else. Han fortæller hende, hvad Bedstefaderen har fortalt ham og forlanger af hende, at hun maa vælge mellem sin Fader og ham. Hun vælger den Mand, hun elsker. De bliver gift, og Richard har for at klare Udkommet maattet tage Ansættelse i et Varietéorkester. Det kniber ofte for den forvænte Else at

finde sig til Rette under de forandrede Forhold, men hun har højtidelig lovet sin Mand aldrig at modtage en Øres Hjælp af sin Fader.

Halvandet Aar er gaaet siden Skilsmisken mellem Fader og Datter. Kurt Rosegger er bleven ældet paa den Tid. Han er ganske uforstaaende overfor, hvad det i Grunden er, der er sket, men af Frygt for at ødelægge Datterens Lykke, har han holdt sig tilbage fra at søge en Forklaring. En Lysning i hans Tilværelse er det imidlertid, at han i det sidste halve Aars Tid næsten daglig har kunnet se sin lille Datterdatter. Tilfældet har en Formiddag ført ham ind i Parken, hvor Barnepigen hver Formiddag kører Tur med Else og Richards Barn, og dette Møde har siden gentaget sig Dag efter Dag.

Men en Formiddag bliver gamle Rosegger angst. I flere Dage har han forgæves søgt at træffe Barnepigen og Barnet. Han aner Uraad og skynder sig af Sted til Datterens Bopæl, hvor han træffer Barnepigen, der bekræfter hans Formodning og fortæller, at Barnet er bleven syg. Richard er netop gaaet for at hente den berømte Professor Schilder, og Else, hvis Hjerte blødgøres af Faderens rørende Omhu for Barnet, giver ham Lov til at komme indenfor og se til Barnet. Da Richard

kommer hjem, ledsaget af Professoren, skjuler hun Faderen i et Værelse, der støder op til Soveværelset.

Efter en hastig Undersøgelse erklærer Professoren, at Barnets Sygdomstilfælde er meget alvorligt. Det gælder i Virkeligheden Liv eller Død. Han *kan* foretage en Operation paa Stedet, men den vil være til ingen Nytte, dersom den ikke umiddelbart efterfølges af en Kur paa et Sanatorium — en Kur, der vil koste 5—600 Kroner. Det er hans Pligt at gøre dem dette klart og spørge dem, om de har disse Penge.

I dette Øjeblik træder gamle Rosegger frem og lægger Pengene, der er nødvendige for Barnets Frelse, paa Bordet, Richard kæmper en haard Kamp med sig selv, men paa Elses Bøn og for Barnets Skyld giver han sit Minde til Operationen, der lykkes over al Forventning.

Men Richard mindes det Løfte, han har aflagt om at sønderbryde Faderens Violin den Dag, han brød Løftet om Hævn. Han tager Violinen — hans kæreste Eje — og bryder den mod sit Knæ og fra dens Indre falder et gulnet Stykke Papir Brevet fra Kurt Rosegger til Johannes Wolfgang.

Al Tvivl og Misforstaaelse mellem de tre Mennesker er med Et ryddet af Vejen, og de forenes i Glæden over Barnet, der er Lykken for dem alle.